

AMATÉRSKÁ SCÉNOGRAFIE

ŠRÁMKŮV PÍSEK 88

zvětšit
zmenšit

Tiskárna

K VÝSTAVĚ SCÉNOGRAFIE NA ŠRÁMKOVĚ PÍSKU 1988

80. léta amatérského autorského divadla jsou charakterizována bohatstvím, různorodostí a vzájemným prostupováním stylů a divadelních žánrů, ale i - jak se nám zdá - u části souborů větším důrazem na vizuální, výtvarnou složku, větší barevností a záměrnější scénografickou prací, než tomu bylo v minulém desetiletí. Proto vznikla myšlenka uspořádat při 28. Šrámkově Písku výstavu scénografie amatérského divadla. Vystavuje na ní 13 souborů; výtvarníci profesionální, kteří s nimi dlouhodobě spolupracují, i amatérští, většinou členové kolektivů. Není to pochopitelně výstava objektivní - soubory jsou zastoupeny podle svého zájmu, možností a především dokumentace / ta byla u řady dalších kamenem úrazu /. A právě snaha alespoň zčásti zdokumentovat tuto výstavu vedla k pokusu o písemné zachycení názorů na úlohu scénografie v amatérském divadle. Někteří z dotázaných scénografů a režisérů vzali naše otázky s humorným nadhledem, jiní byli věcní, další se seriózně zamýšleli. Vezměte tedy následující řádky jako kaleidoskop pohledů, který snad i pro vás bude něčím zajímavý.

dr. Vítězslava Šrámková

VYSVĚTLIVKY

r. režie, s: scéna, k: kostýmy, l: loutky

Soubory byly dr. Šrámkovou požádány, aby odpověděly na následující čtyři otázky:

- 1/ Jak vzniká scéna a kostýmy ve vašem souboru?
- 2/ Co si myslíte o úloze scénografie v amatérském divadle?
- 3/ Jak je výtvarná složka podstatná pro práci vašeho souboru?
- 4/ Preferujete určitý typ scénického prostoru?

Několik odpovědí přetiskujeme. Zajímavých je víc, bohužel místa je málo. Ach ten papír a čas... /jch/

Vznik výstavy byl motivován snahou o alespoň částečné zmapování scénografických tendencí amatérských divadel posledních let. Výstava zachycuje šíři profesních ambicí zúčastněných výtvarníků. Sešly se zde návrhy prostorových řešení a kostýmů, realizované kostýmy, loutky, rekvizity. To vše ve valné většině konfrontováno s fotodokumentací realizace.

Z vystavené fotodokumentace je patrné, že objektiv, byť ovládaný sebezručnějším fotografem, nepodává objektivní svědectví o funkčnosti scénografie, o jejím sepětí s textem, pohybem v čase a prostoru konkrétní inscenace. Kvalitu spolupráce výtvarníka s režisérem ověří jedině vlastní představení.

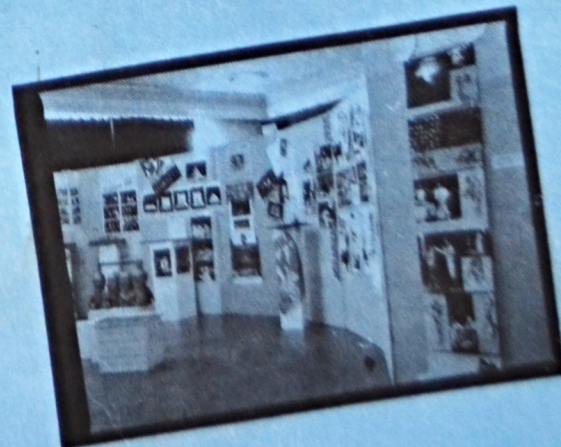
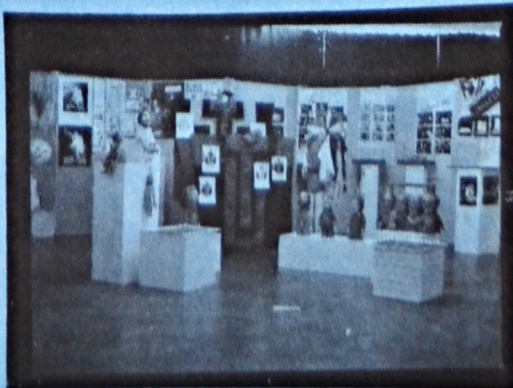
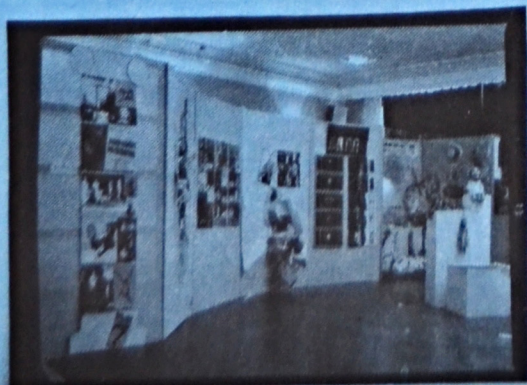
Samostatná prezentace scénografie s možností jejího zhodnocení skýtá základní problém nepostižitelnosti časoprostorových vjemů, o mikroklimatu divadelního prostředí nemluvě.

Videodokumentace je vzhledem ke značně omezeným možnostem amatérských souborů téměř vyloučena.

Přínos této výstavy lze spatřovat v tom, že vznikla právě na půdě přehlídky formátu Š. P. Většinu prací zúčastněných výtvarníků máme možnost posoudit přímo na vlastních realizacích.

Do budoucna si lze jen vřoucně přát, aby letošní výstava nezůstala ojedinělou, a aby v diskusních klubech byli vedle erudovaných scénaristů, dramaturgů a režisérů zastoupení i činní výtvarníci.

Pavel Matoušek

ELIAS BRNO
'EX LIBRIS'
←

ABRAHAMUS
PATRIARCHA

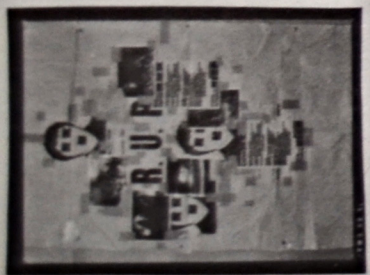
ALBATROSS - KROUZEK BRNO

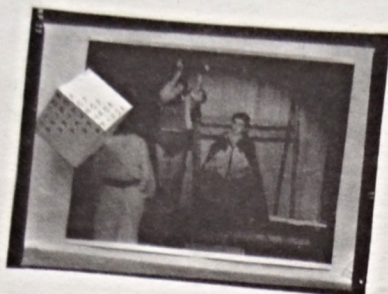
"AMERIKA"

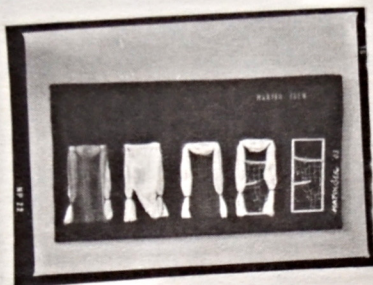
FUTURA 4

← BIKO BIKO
← R.R.R.

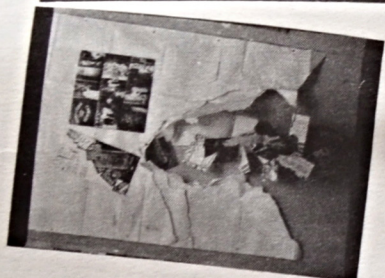
"KOSTKA
← BRNO
"VYSLAV A JULIÁNA"

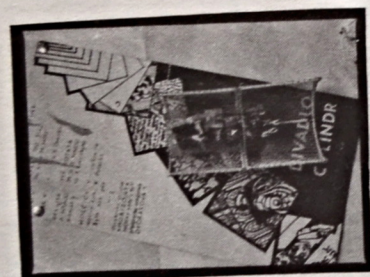
4 MARTIN EDEN

и КОТАТА...

"04PRODET"
CYLINDER BRAC

4 V9 PRODEJ

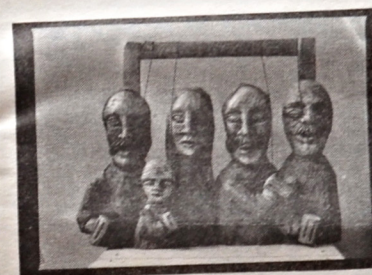
D.K. JYRAKIL
T. LIPA
"HENRYK"

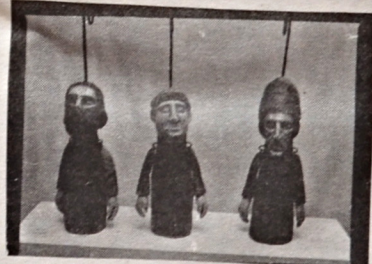
MAO
JAK SE VAM
JELO - PRAHA
✓

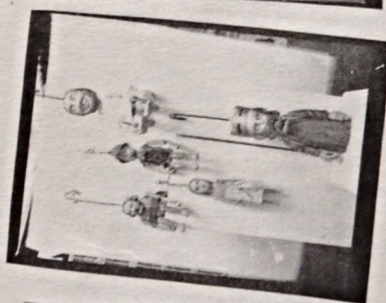
"MATA HARI"

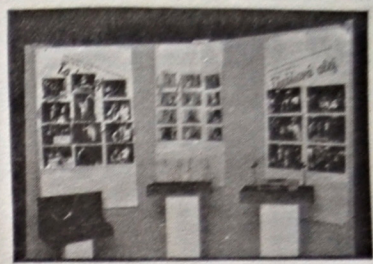
PARALE
PRATHA

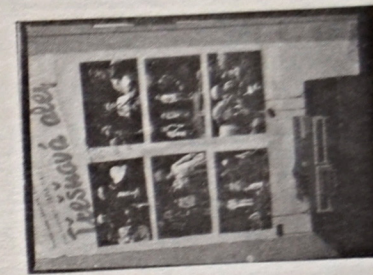
KUCHOTÁNÍ & MANÝŽEK ULI ČLOVĚK

AMA!
LKA^m/LABEM

SPECIFIC
NERVOUS

"JOHANKA"

LUTINA VODNANY

"MARKÉTA
LAZÁROVÁ"

MALE DIPADLO ÚST
4 PERYANG 7/2
O.K. JIRÁSEK T. 4/4
4 3AK SE VÁY
4/31

JAK SE VÁL JELO / Petr Lábl: Provtané poznámky ke scénografii/

Někdy mám pocit, že v době, kdy se donekonečna setří elektřinou, uskazuje se kouření, bojů se za záchranu lesů, kterýž umělec není pomoci, atd., atd... existuje jedna věc, která je zaručeně nezbytnější ze všech.
Je to scénografie amatérských divadel.
A přece existují lidé, kteří se o ní zajímají, kteří se na ni koukají, a kteří ji vytvářejí. Zaplatěnou.

...Je velice těžké zamyslet se například nad tím, jaký prostor preferovat, neboť k dispozici bývá upravený ten, který se pro divadlo vůbec nehodí. Amatérský scénograf se tedy nemůže rovnou soustředit na vlastní úkol - musí se na počátku své práce zabývat problémem JAK /a jestli vůbec/ zlidštit onu estrádně-schůzovní podobu sálu, které jsou k dispozici. Poetika umění divadel potom obyčejně vyrůstá právě z této, výtvarnou neuvládité, pracovní předehry, je jí silně ovlivněna a mnohdy ani nemůže dospět dál. Ostatně: realizovat "dokonalost" uprostřed bordelu - to není jen tak. Většinou všechna úsilí skloněná do nějaké humorové nadsázky. Nic proti umoru, ale je-li v něm, snadno se ho člověk nasytí.

...Scénografie amatérských divadel je průběžná finančními možnostmi zřizovatelů. Jeden je bohatý, jiný chudý. Jako v pohádce. Jenže ejhle! V podmínkách, ve kterých žijeme, to bohatel plodí výtvarnou zvlášť a zlobu.

...Jsou-li k dispozici prostředky od zřizovatele / a víme dobře, že IDEÁLNÍ nikdy nebyly a nebudou, ale o to svým způsobem tolik nejde/, mohli se tedy konečně začít realizovat nějaká TRACE... v tu ránu se vynoří spousta poznámek a výpadů o tom "...že to by uměl každý". Ale zkuste se bránit tvrzením, že spousta věcí platíte z vlastní kapsy. Stanete se pro změnu "zasobanci, kteří nevědí, co s penězi". Přitom oba postupy sledují jediné: POKUS NĚCO PRO NĚKoho VYTVOŘIT.

...Přemyslím o tom, kolik ukrutně zbytečných akcí se kolem nás odehrává, a co to musí stát peněz. A nikdo se po nich pochopitelně neptá. Ve srovnání s tím vším, je amatérské divadlo bohužel činnost, ať je jaká je.

...Nejsem výtvarník. Stávám se výtvarníkem, když je potřeba. Říkám si: neumím to, ale chci to umět. Jako návrhář kostýmů preferuji plát, stříbro, šperky, různé druhy perli - hlavně ze pětrosů a z kondorů, broušené stlo a ručně malované materiály. zvláštní kapitola svých zájmů tvoří masky, paruky a převleky všeho druhu. Je velice aktuální hrát o lidech, kteří se nepřipodobí maskují a střídají převleky mnohdy nepostřehnutelnou rychlostí.

...Co se týče kostýmů: Nejdůležitější je pečlivě oddělit herce od diváků. Jednak, aby se navzájem nepomíchali, a jednak aby svou případnou "vyjímavostí" usilovali o jejich přiznání.

...Scénický prostor jedné naší inscenace se nachází hluboko pod hledištěm. Ne náhodou připomíná výběh pro zvířata. To proto, abychoh připomněli, že si diváků hluboce víříme.

...V naší zatím poslední inscenaci LATA KARI-KÁNO OSUDU kromě jiného používáme k několika z scénickým oděvům herců ze scény tzv. centrální dveř-nasvícené do modra. V textu jsou pojmenovány jako TUNEL. "Dveřní ptec" nese do divadla se o tomto tunelu píšeji minuje ve svém románu Galapágy. Předpokládám, že jednou se na druhé straně tohoto tunelu všichni vřelí setkají a dále vzniknout nekonečnému množství her, plných zbytečných kostýmů a plis - z hlediska tamních diváků však krajně nepostřehnutelných. Výtvarná složka těchto her vzniká jaksi sama od sebe - bez nekonečných front, neproplacených paragonů, nahrazení kůží plátnem, věčné o barvení vybledlých látek, věčného šlifuování se s kompromisy.
Snad to nebude trvat věčně.

PARALE, PRIMA

1/ Na začátku se ptáme, jakí druh divadelního prostoru co do vztahu divadlo-divák, jak jeho konkrétní tvar a členění, jaké předměty... vyjadřují nejlépe jednak samu předmětnou skutečnost, již se inscenace zabývá /= o čem se hraje/, jednak její význam /= co chceme o této skutečnosti divadelním zpracováním říci, čím pro nás tato skutečnost je/. totéž platí pro loutky, atd., atd.

Teprve když máme tyto otázky alespoň hruba zodpovězeny, začínáme skutečně zkoušet /předtím i potom si ovšem můžeme řešení ověřujeme/, protože závislost všeho dalšího jeví takto: dání na základním scénografickém řešení je tak velká, že bez něj vlastně nemůžeme dělat "nic".

Řešení těchto otázek je věci kolektivní, sama výroba podle okolností.

2/ Nejen v amatérském. A hlavně v amatérském, myslím se, že dnes její význam velice vzrůstá, že se stává jedním z nejdůležitějších způsobů členění, že daleko intenzivněji a výrazněji vstupuje do partnerského vztahu s hercem, do syntézy celku. Alespoň v jisté, pro mne nejprogresivnější větvi divadla - v netradičním autorovém divadle, jež nesceluje na víceméně ikonickém základě, nevytváří více či méně otisk životní skutečnosti pomocí více či méně životně "reálného" poměru jednotlivých složek /slova, zvuky, pohyby a obrazy/. Nýbrž vytváří vlastní, nové významy aktivní tvorbou nové kompozice a nové funkce těchto složek.

3/ Velice. Viz bod 1. a 2.

4/ Jak vyplývá z mé první odpovědi, apriori nepreferujeme, nýbrž hledáme. Ale přeci jen máme radši prostory neformální, otevřené, prostory, které nás s divákem spíše spojují, než oddělují.

Luďek Richter

A-STUDIO PRAHA

V našem souboru spolupracujeme trvale se scénografem V. Fejlkem /abs. DAMU, scénografie 1982/. Základem naší práce je skutečnost, že produkujeme profesionální inscenaci bez jakéhokoli profesionálního zázemí materiálně - technického. Stěžovat si na agenturu nemůžeme a nechceme, protože není v jejích možnostech nám toto zázemí opatřit. Legrační historky o načerno svařených dekoracích, vypůjčených či "ukradených" kostýmech už se nám nechce vyprávět, vyšly z módy a nebaví už ani nás, ani vás. Přitom se domníváme, že vedle hudby je podíl scénografie při vzniku inscenace v našem souboru zcela zásadní a určující.

A - studio PRAHA

SKLEP PRAHA

Soubor SKLEP Praha

- 1/ O někoho snadno, u jiného hůře podle blízkosti skříní. Téměř nic nakupujeme. Taky máme zajímavé šklepy.
- 2/ Úloha scénografie obecně u divadla je konkrétní disciplínou, neboť je kladitostí režiséra a herců. Pokud však soubor chce plyně barvené výjevy, požádá mistra malířství a ten vy ať je hustými barvami sední i les.
- 3/ I když je náhodná, je podstatná.
- 4/ Ano. Je to klub na Dobruše, který pro divadlo absolutně nevyhovuje, ale my se tam cítíme nejlépe a ani jinde nám to nejde. S Dobruškou pracujeme jako s tatínkovou hospodou a o po vícení to tam pěkně roztáhneme.

Squard Vavra

KOSTYMY, BRVO

- 1/ V přípravě filmí inscenace, kdy diskutujeme v souboru o textu, o námetu atd., povírá režisér o své představě výtvarné složky. Soubor má možnost se k návrhu vyjádřit, obhájit jej svými nápady. Definitivní návrh pak sjednotí a realizuje náš výtvarník se svými spolupracovníky z řad souboru.
- 2/ Scénografie v amatérském divadle je limitována finančními možnostmi souboru, respektive zřizovatele. Z toho plyne, že amatérské divadlo ve scénografické složce směřuje k tzv. chudému divadlu, ať už programově nebo z nutnosti.
- 3/ Kostka má na kontě inscenace dvě. Byly svým výtvarným pojetím různé. Druhá z nich už směřovala k linii, na kterou bychom chtěli v dalších inscenacích navazovat. Výtvarná složka v našem divadle by měla být svým významem rovnocenná ostatním složkám. Nechtěli bychom dělat divadlo vysloveně výtvarné, ale takové, ve kterém by výtvarno pomáhalo vytvářet atmosféru inscenace, pomáhalo hereckým výkonům a emotivně působilo na diváka. Ale nic z toho, co se na jevišti ocitne, by nemělo být samoučelné jen pro jeho efekt, doplnění, ale vše by mělo být funkční součástí hereckých akcí.
- 4/ Určitý typ scénického prostoru nepreferujeme. Vychodiskem tedy není aréna, kukátko nebo koridor, ale spíše pocit, jaký určitý typ prostoru navrhuje.

Igor Samotný

- 1/ Všechno v divadle vzniká z potřebnosti té které inscenace. Scéna a kostýmy rovněž. Na druhé straně je potřeba omezena možnostmi. Na a jak už se tak zavedlo, ty nejsou velké. Z toho důvodu bývají netradiční inscenace téměř zúrodněného typu, co dům dal a co jiné soubory půjčily. Někdy se musí také něco ukradnout. Ve veřejném zájmu samozřejmě. Vždycky po takovém procesu jsem stál s úžasem nad skutečností, že vznikla scénograficky promyšlená, vymyšlená a dotažená věc. Která spolu s herectvím vytvořila styl. Ten úžas patří patří k divadlu jako rys pozitivní. Zajisté. Ale ideální to není, fakt!
- 2/ Já si myslím, že to výtvarno, když je, je dobrým kamínkem v mozaice, ale že podstatné je vyřešení prostoru. To mě vždycky zajímá - co je prostor té které inscenace. Ty hranice, v nichž má smysl a za nimiž se její smysl ztrácí. Vždycky je to jinak. Rozpětím asi tak od atomu po zakřivený vesmír. A vždycky do toho prostoru patří i obecnost. Kdybych se při zkouškách mohl platit najaté, ale přirozeně nadšené diváky, byl bych na vrcholu blaha. Hodnotil bych je a měl k nim připomínky. Viděl bych od začátku víc. O hře, o lidech. Ale o prostoru, to hlavně.
- 3/ Rád bych, aby byla. To ostatní už bylo řečeno výše.
- 4/ Preferuji to, co mi zřizovatel poskytne. Kdybych tomu nedával přednost, musel bych to dělat jinde nebo vůbec ne. Když si uvědomím už skoro 14 letý handicap miniaturního sálu, není to vždycky radostné vzpomínání. Ale měl ten prostor jeden zajímavý klad. Naučili jsme se spolu s našimi diváky nevědět důvěře. Můžeme si dovolit hrát s detailem - tedy i výtvarným. Nemůžeme si dovolit nic skrývat. Diváci jsou na tom stejně. V tomhle kotlíku se a kolik desítek lidí. Všechno se děje před jejich očima. Ať jim pak mohlo být líce každému zvlášť. Ale jak jsem už řekl: prostor, to je, o čem tu bůží, přátelé...

Zdeněk Turba

MALE DIVADLO, USTÍ M. LABEM

Jak začít... Stručně: 1. těžce, 2. že je stejně důležité jako v divadle profesionálním, 3. stejně jako práce režijní, herecká, atd., 4. ano, v podstatě klasické kukátko, neboť je dáno a z toho musíme vycházet. Nebo jinak: především obrátit ale otázku. Malé divadlo ZK ROH STZ Ustí nad Labem pracuje po celou dobu své existence v klasickém prostoru. Máme své divadlo, je tam klasické hlediště, malý klub v přisálí. Z toho tedy vycházíme. Mimochodem, zatím jsme nepočítali újmu z toho, že nemůžeme hrát třeba v aréně či něčem podobném. Nějak nám to ani nepřišlo. Napak si myslíme, že divadlo se dá dělat v jakémkoli prostoru, kupodivu i v onom dnes často opovrhovaném kukátku. Co si budeme povídat, má to něco do sebe. To ovšem neznamená, že bychom nevyužívali třeba prostoru hlediště, nebo i další "záhledištní" prostory.

Výtvarná složka je v inscenacích Malého divadla rovnocenná práci dramaturgické, režijní a herecké. Každá inscenace, každý začátek nové práce je podmíněn přesnou dramaturgickou, režijní a výtvarnou koncepcí. Scénografie v amatérském divadle má skutečně naprosto stejnou úlohu jako v divadle profesionálním. Nebo by měla mít. Tedy žádné přibližno, žádné omšelé kostýmy z půjčoven, žádné "cosi z fundusu", žádné "krásné katičky", aby dány ze souboru byly co nejpěknější. A je úplně jedno, kolik na to máme peněz.

Každý soubor pochopitelně pracuje v jiných podmínkách, myslím tím také možnostmi finanční. Máme dobrý závodní klub ROH, máme svůj rozpočet a můžeme si tu a tam dovolit i nákladnější věci. Například kostýmy do Aischylových Peršanů, jakkoliv jsou zdánlivě strašně jednoduché /je to vlastně vždycky arabský burnus 140 x 140 cm s otvory pro hlavu a ruce /byly dost drahé.

Pro amatérského scénografa je práce na inscenacích neustálým krásným dobrodružstvím. Dělá věci, které nikdy nedělal, kombinuje materiály, které k sobě zdánlivě vůbec nejdou, neustále znovu a znovu objevuje jevištní prostor a jeho záludnosti i magičnost, podniká výlety do historie oděvu. -Opět mimochodem: dělal jsem už kostýmy od antiky až po současnost, nikdy to nebylo lehké, ale vždycky to bylo fajn.

A pokaždé je znovu fascinován, když jeho a režisérova představa o výtvarném řešení získává podobu, když bílý ségl na podlaze a obrovská zavěšená síť nad ním určí v černém prostoru pravidla hry, když v kontrastu poprvé zavleje kostým právě tak, jak jsem to chtěl, kdy ten kostým doslova ožije, protože bez herce je to jen prázdňová larva.

Petr Horák

VYSTAVUJÍCÍ SOUBORY

KOSTKA BRNO

I. Sanotný: Historický příběh o hradu Okoří
aneb Vnislav a Juliána
r: I. Sanotný
s: A. Huňáček, M. Štrbová, R. Vašíček
k: M. Štrbová, L. Vysloužilová

OCHOTNICKÝ KROUŽEK BRNO

J. A. Komenský: Abrahamus patriarcha
r: L. Malinovský, J. A. Pitínský
s: T. Rusín
k: M. Švarc

D.S. ELIPSA BRNO

Ex libris
r, k: P. Pochylý

BIKO BRNO

K. Čapek: R. U. R.
r: M. Hadlač
s: M. Hadlač, M. Klement
M. Hadlač: Futura
r: M. Hadlač
s: J. Walter
k: M. Švarc

CYLINDER BRNO

F. Karinthy -
P. Vašíček: Byl jsem dvě kořata ...
r: P. Vašíček
s: P. Matoušek
J. London -
I. Blahutová: Martin Eden
s: P. Matoušek
/nerealizováno/
Přehlídka - Výprodej '85
s: P. Matoušek

A STUDIO PRAHA

M. Gorkij: Hořký Maxim
r: O. Pavelka - P. Kouma
s: V. Fejlek
A. P. Čechov: Višňový sad
r: P. Kouha
s: V. Fejlek

JAK SE VÁM JELO PRAHA

P. Lébl: Mata Hari - ráno osudu
r, s, k: P. Lébl
M. Eliade -
P. Lébl: Had
r, s, k: P. Lébl

PARAPLE PRAHA

J. Šotola -
L. Richter: Hanýsek čili člověk
r: L. Richter
l: K. Vostárek, A. Kerlický
L. Richter: Kichotání
r: L. Richter
l: K. Kerlický

D.S. SPECIFIK - MERATOVICE

Z. Šníd: To je zlej sen
r: Z. Šníd
s: F. Zíka, Z. Šníd
P. Fiala: Thomas Roddiger
r: P. Fiala
s: P. Fiala, F. Zíka
P. Fiala: Třešňová alej
r: P. Fiala
s: P. Fiala, F. Zíka

ŠUPINA VODŇANY

V. Vančura: Markéta Lazarová
r: F. Zborník
s: L. Erban
M. Cervantes: Mezihry
r: F. Zborník
s: L. Erban
F. Zborník: Johanka
r: F. Zborník
s: L. Erban

D.K. JIRÁSEK Č. LÍPA

V. Klapka: Henryk
r: V. Klapka
s, k: A. Grolmusová, M. Bělohová
W. Shakespeare: Jak se vám líbí
r: V. Klapka
s, k: A. Grolmusová

MALE DIVADLO ÚSTÍ NAD LABEM

Aischylos: Persané
k: P. Horák

AHA LYSA NAD LABEM

M. Pokorný: Taková hra
r, s: M. Pokorný
k: V. Marková

OCHOTNICKÝ KROUŽEK, BRNO

- 1/ Pomocí arogantních dialogů s režisérem a osobních výpadů vůči jednotlivým členům souboru.
- 2/ Jde o jedno z nejlačnějších klíšťat na omezeném rozpočtu představení. Potírání olejičkem a otáčení proti směru hodinových ručiček se minulo účinkem.
- 3/ Je naprosto rozhodující. Vzhledem k výtvarným kvalitám tělesných schránek většiny členů souboru je nutné volit vhodné komponenty zastírající rachitickou atmosféru jednotlivých představení.
- 4/ Námi obývaný veselý vzdušný prostor betonového sálu otáčíme v každém představení nepozorovatelně kolem jeho střední osy o 243°.

Tomáš Rusín

D.K. JIRÁSEK, ČESKÁ LÍPA

I když náš soubor nepracuje s nákladnou výpravou, klademe na scénu a kostýmy dost velký důraz. Nejsme příliš početný kolektiv, a proto řešíme větší množství postav častými převleky, většinou přímo na scéně. To vyžaduje velkou spolupráci jak režiséra a scénografa, tak i herců.

Zúčastňuji se většiny zkoušek a svůj prvotní nápad na scénu a kostýmy neustále porovnávám a dotvářím s úvahami režiséra a prací herců. Není výjimkou, že během práce na inscenaci opustím i několik dobrých nápadů, než se všichni shodneme na stejné představě. Scéna a kostýmy by neměly být pouze výtvarnou prací, ale jakýmsi zhmotněním myšlenky celé inscenace. Měly by ji zdůraznit a rozvíjet.

Pro mne je tato část práce nejpříťažlivější.

Renata Grolmusová

AHA! LYSA NAD LABEM

Výtvarná složka inscenací hraje v našem souboru velmi podstatnou roli, protože doplňuje výrazové prostředky a s nimi pak vytváří celistvý jevištní tvar.

Scéna i kostýmy vznikají v těsné spojitosti s nácvikem inscenace. Na začátku je hrubá představa režiséra, která vychází z myšlenky a pojetí hry, z její nálady. Tento "základ" dotvářím já, coby výtvarnice za pomoci ostatních členů souboru. Protože jsem zároveň jednou z hereček, znám dobře atmosféru hry a mohu se dobře přizpůsobit určitým podmínkám jeviště i herců.

Nemáme stálou scénu, snažíme se vytvářet dekorace velmi jednoduché a mobilní. Materiál na kostýmy i scénu získáváme stylem "co dům dá a zřizovatel dokoupí". Takže na začátku každé nové studované hry nejdříve vyhlásíme "sběr" potřebného materiálu z vlastních zdrojů, zbytek se dokoupí v partiiových prodejnách, a v divadelní technice a může se začít.

Šije se většinou u nás doma, v létě na zahradě. Šitím ale vše nekončí. Kostýmy se po ušití musí ještě přizpůsobit náladě celé hry. Přijdou na řadu různé barvy, lepidla, nůžky i sirky, provázky, umělé i přírodní lýko i obyčejná krupice.

V každé hře se snažíme o určitou stylizaci jak jednotlivých postav, tak prvků scénografie /kostýmy, scéna, líčení/. Kostýmy jsou buď náznakové nebo kostým tvoří pouze určitý charakteristický detail. Součástí výtvarné práce je i osvětlení celé inscenace, které jde ruku v ruce se scénografií. A vytváří tak celkový obraz.

Věra Marková

t. č. výtvarnice souboru
a občasné herečka